

de Răzvan Alexandru Petre

Somnul este o parte importantă a vieții fiecăruia dintre noi. Totuși, el se desfășoară de obicei în totală noastră ignoranță.

În ultimele decenii, știința a făcut progrese semnificative spre descifrarea mecanismelor somnului. Astăzi se pot decela câteva funcții ale sale, cum ar fi: odihna și vindecarea corpului și creierului, organizarea structurii psihice și a memoriei (mai ales în stadiul REM), visarea (o necesitate încă neînțeleasă).

Studiile asupra somnului au reușit să scoată la iveală doar fenomene marginale, cum sunt undele electrice măsurate la nivelul scalpului, concentrațiile de substanțe hipnotice din creier sau comportamentul nocturn.

Sub aparenta pasivitate a somnului se ascund însă fenomene parapsihologice incredibile. Articolul de față își propune să scoată la lumină cauzele profunde ale manifestărilor hipnotice, din perspectivă esoterică.

1. STADIILE SOMNULUI

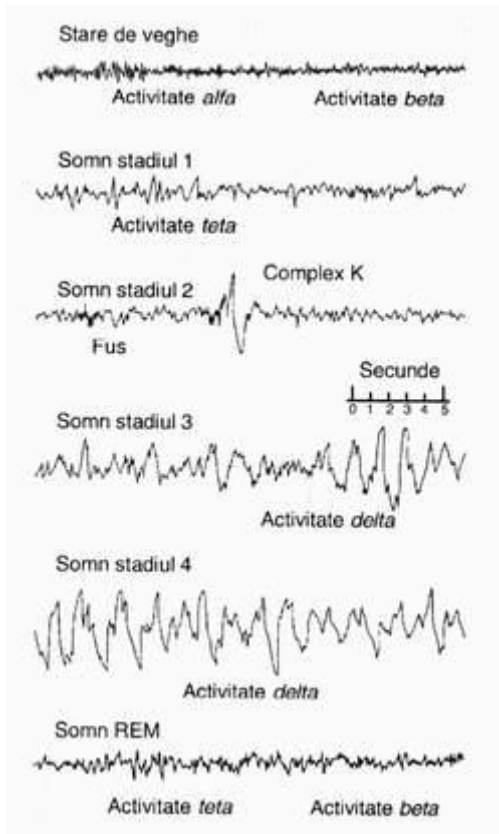


Figura 1

Savanții au stabilit că somnul adultului se divide în 4-6 cicluri pe noapte, cu 5 stadii într-un ciclu (în societățile moderne). Caracteristicile acestor stadii sunt redate succint în tabelul 1 și figura 1. Succesiunea temporală a acestora este reprezentată în graficul din figura 2. Sunt posibile numeroase variații, dar întotdeauna vom regăsi cele 5 stadii ale somnului.

În timpul somnului REM se consolidează amintirile și creierul se odihnește foarte bine. Visele sunt absolut necesare omului; privarea de vise, chiar dacă corpul este relativ odihnit, poate duce la apariția visării chiar în stare de veghe.

Un ciclu de somn se repetă după circa 90 minute, durând din ce în ce mai puțin, pe măsură ce ne apropiem de dimineață. În același timp, stadiile REM devin tot mai lungi, putând atinge 60 minute spre dimineață.

Stadiile 3 și 4 apar doar în prima parte a nopții, oferind cea mai bună odihnă a corpului și minții.

Tabelul 1				
Stadiu de somn	Unde cerebrale	Procent din durata totală a somnului	Durată într-un ciclu	Descriere generală
	ALFA (8-15 Hz), THETA (4-7 Hz)	5 %	5 min	Somn superficial, pierderea contactului cu lumea fizică; Halucinații hipnagogice (lumini și modele colorate), vise scurte, intense; Corp relaxat; Senzații de cădere, plutire; Unde cerebrale neregulate și de mică amplitudine.
	Forme de fuse (12-16 Hz) și complexe K	50 %	20 min	Somn evident, dar trezire ușoară; Relaxare mai profundă; Ușoară scădere a temperaturii corpului. Vârfuri de unde cerebrale ritmice și rapide (numite ace sau fuse)
	DELTA (0,1-3 Hz), BETA joase (13-15 Hz)	5 %	câteva minute	Trezire dificilă și în confuzie; Lipsă de răspuns la stimulii fizici. Creierul începe să emită unde DELTA (lente). În stadiile 3 și 4 apar parasomniile (somnambulism, enurezis, coșmaruri, scrâșnitul dinților etc).
	DELTA (0,1-3 Hz)	15 %	câteva minute	Undele DELTA devin predominante.
REM	BETA (16-30 Hz), THETA (4-7 Hz)	25 %	20 min	REM = Rapid Eye Movement (mișcarea rapidă a globilor oculari sub pleoape). Trezirea este dificilă; Cortexul motor este activ, dar trunchiul cerebral blochează impulsurile către corp; Mușchi extrem de relaxați, fiind posibilă paralizia în somn; Apar visele; Se intensifică bătăile inimii, respirație rapidă și neregulată, erecție; Unde cerebrale rapide, ascuțite.

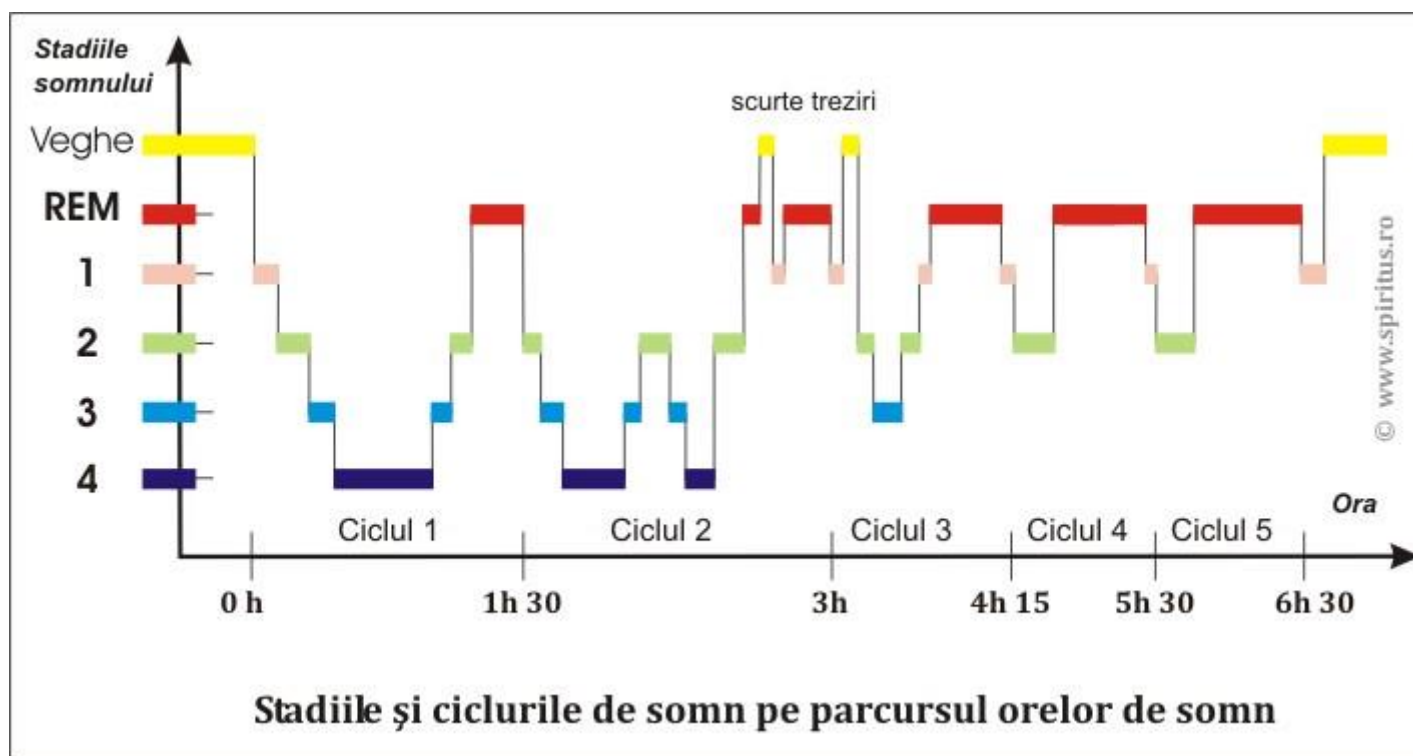


Figura 2

FENOMENELE PARAPSIHOLOGICE DIN SOMN

Considerând ipoteza că cele 5 stadii ale somnului definesc 5 stări parapsihologice distincte, vom încerca să le punem în corespondență. **Acesta este un lucru cu totul inedit**, din câte cunoaștem noi.

NOȚIUNI ESOTERICE

Inițiații afirmă faptul că ființa umană integrală este formată, pe lângă un corp fizic, și din corpurile "subtile" (de energie), care pătrund și învelesc corpul fizic precum foițele de ceapă sau precum intră una într-alta păpușile rusești. Corpurile subtile sunt, în principiu, trei la număr: corpul (învelișul) eteric, cel astral și cel mental, primul fiind cel mai grosier, iar ultimul, cel mai rarefiat. Fiecare dintre ele are proprietăți și funcții diferite. Cărțile lui Arthur E. Powell le descriu pe larg.

Corpul eteric (numit și vital) impregnează și înconjoară corpul fizic, dându-i vigoare. Fără energia acestuia, corpul fizic rămâne un cadavru. În timpul somnului, învelișul eteric se duplică (înconjurat de copia astrală și cea mentală) și iese parțial din alinierea cu corpul fizic, stând în apropierea acestuia sau putându-se deplasa la distanță. Ulterior, dublul astral poate și el să părăsească dublul eteric. Legătura dintre corpurile subtile este asigurată de așa-zisul "cordon de argint", care este un flux neîntrerupt de particule energetice.

STADIILE SOMNULUI ȘI DUBLURILE SUBTILE

Folosind raționamentul și informații de la autorii esoterici Scarlat Demetrescu și Robert Bruce, am realizat următoarele **corelații între stadiile somnului și poziția dublurilor subtile**:

Stadiul 1 – Copia eterică și cea astrală ies parțial din alinierea cu corpul fizic, dar rămânând împreună.

Acest stadiu se referă atât la starea hipnagogică (de ațipire), cât și la cea hipnopompică (de trezire).

Este momentul potrivit pentru începerea unor experiențe parapsihice precum

dedublarea voluntară sau hipnoza.

Stadiul REM – Dublul eteric este parțial ieșit din corpul fizic, iar dublul astral este ieșit complet.

Scarlat Demetrescu afirmă că visele au loc când astralul este ieșit, dar etericul este în corp; datorită corpului eteric (vital) se construiesc visele, deseori sub inspirația astrală (vezi capitolul VISUL din cartea "[Din tainele vieții și ale universului](#)").

Stadiul 2 – Aflat între stadiul 1 și REM (vezi graficul din figura 2), în acest stadiu ar trebui ca dublul eteric și cel astral să fie ieșite complet (dar aliniate împreună).

Scarlat Demetrescu spune că, în stare ieșită din corp (stadiile 2, 3 și 4), dublul eteric este încărcat cu fluid vital de natură cosmică.

Stadiul 3 – Acest stadiu urmează întotdeauna stadiului 2, conform graficului.

Scarlat Demetrescu afirmă că, atunci când dublul astral iese din cel eteric, aceasta este starea de somn adânc, fără vise.

Stadiul 4 – În continuarea stadiului 3, și dublul mental iese din cel astral, pe măsură ce somnul devine tot mai profund (după Robert Bruce, în cartea sa "[Astral Dynamics](#)").

Am stabilit deci ce se întâmplă din punct de vedere parapsihologic, ținând cont de informațiile științifice despre somn. Este prima oară când se reușește o apropiere dintre două abordări care nu au multe lucruri în comun. Sinteza este prezentată în planșa din figura 3.

Din punct de vedere didactic, această planșă a desfășurării *spațiale* a somnului are avantajul, față de graficul desfășurării *temporale* (din figura 2), că este mai ușor de priceput și memorat. În plus, oferă deschidere pentru înțelegerea și altor fenomene parapsihice care folosesc aceleași noțiuni elementare.

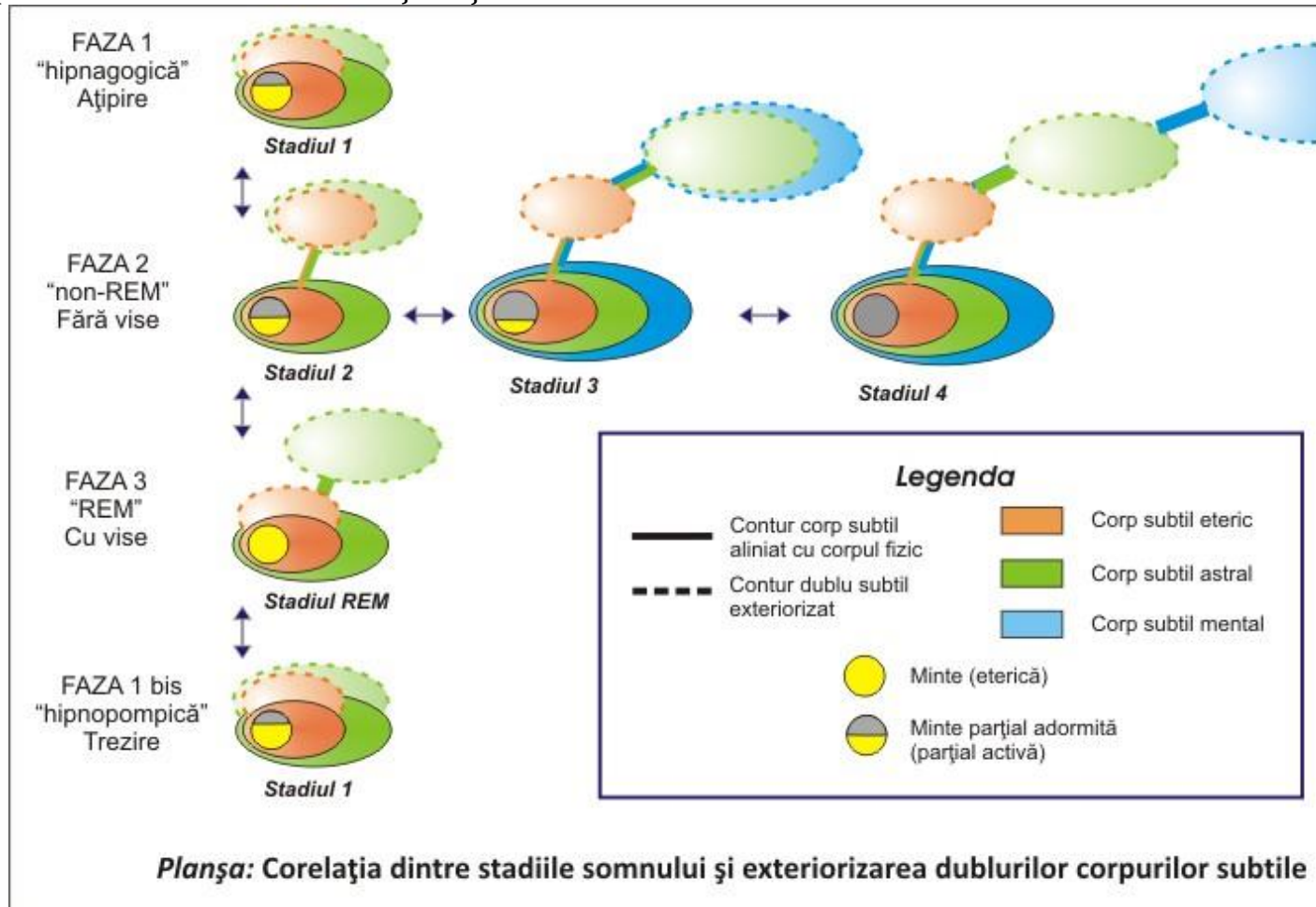


Figura 3 ([mărită](#))

Vizionați decalarea corpurilor subtile pe parcursul unui ciclu de somn standard în animația GIF de [aici](#)

REPREZENTAREA MINȚII

Pe măsură ce creierul emite unde tot mai lente (în ordine descrescătoare: beta, alfa, theta, delta), se poate spune că mintea devine tot mai adormită. În figura 3, cercul colorat în galben desemnează mintea activă, iar culoarea gri, mintea amorțită. În stadiul REM mintea este la fel de activă ca în starea de veghe.

Este foarte important de subliniat că mintea este de natură electromagnetică, energetică, eterică, diferind de creierul fizic. Argumente în acest sens sunt prezentate de numeroși cercetători din domeniu.

Din informațiile spiritiste, mintea este ca un norișor de energie plasat în dreptul cerebelului.

SPIRITUL

Scarlat Demetrescu folosește des noțiunea de "duh" sau spirit, care iese în somn și reîntră în corpul omului pe care îl animă. Acest spirit poate naviga pe tărâmurile invizibile, fiind purtat de dublul subtil adecvat. Pentru a nu complica lucrurile deocamdată, am preferat să aducem în discuție doar aspectele energetice și mai puțin chestiunile spiritiste. Fiecare înveliș subtil are propria inteligență.

Rămâne totuși un subiect interesant: ce se întâmplă cu spiritul pe timpul experiențelor de noapte? În principiu, sunt posibile următoarele variante:

1) Spiritul este legat de corp, pe care nu îl părăsește decât la moarte. Numai corpurile subtile se dedublează, ca niște roboți sau drone inteligente ce păstrează permanent legătura cu Spiritul de la bază.

2) Spiritul însoțește cel mai rafinat dublu, pentru a avea cele mai înalte experiențe posibile. Este versiunea susținută de autorii spiritiști (Scarlat Demetrescu).

3) Spiritul se divide și el, lansând părți din el în fiecare copie subtilă. Această ipoteză trebuie conciliată cu postulatul că spiritul este unitatea fundamentală, atomul de conștiință.

Lămurim această dilemă în articolul "[SPIRITUL NU PĂRĂSEȘTE TRUPUL NICIODATĂ, PÂNĂ LA MOARTE](#)"

2. CĂLĂTORII ÎN SOMN

Fenomenul parapsihologic al EXTRACORPORALIZĂRII (numit și proiecție astrală, dedublare, călătorie astrală, iar în limba engleză *OBE – Out of Body Experience*) are dedicate zeci și sute de lucrări scrise de experimentatori direcți ai săi. Un cercetător extrem de avizat și entuziast este Robert Bruce, care dă dovadă de o minte puternică, curiozitate științifică și dorința de a veni în ajutorul semenilor prin cărți, cursuri și discuții pe această temă și altele înrudite. Mărturisesc că lectura cărții sale "[Astral Dynamics](#)" (tradusă și în România sub titlul "[Dinamica planului astral](#)") mi-a trezit corelații teoretice interesante, care au dus în final la scrierea acestui articol. Mărturiile personale ale lui Robert Bruce aduc clarificări și noutăți în domeniul esoteric, cum ar fi noțiunile originale de "diviziunea minții", "feed-back astral" sau "vânt astral". Noțiunile în limba engleză citate în continuare îi aparțin lui.

Maestrul Bruce afirmă în cartea sa, după o experiență de decenii, că "*nimic nu e simplu în privința fenomenului de extracorporalizare*".

Totuși, în limitele posibilităților, noi vom încerca să îl explicăm cât mai simplu, prin desene didactice. Folosind elementele introduse în capitolul anterior, vom

reprezenta câteva fenomene esențiale, cum ar fi: divizarea minții în cadrul extracorporalizării, clarviziunea, proiecția astrală și mentală, visul lucid și altele.

EXTRACORPORALIZAREA

Extracorporalizarea înseamnă ieșirea conștiinței afară din corpul fizic, care va fi văzut de undeva de sus. Fenomenul poate apare spontan în cazul unor traume, accidente, anestezii generale, dar și în clipele de odihnă. Nu este o halucinație și nici jocul imaginației. Unele persoane reușesc să se proiecteze afară din corp la dorință, trăind o aventură mai impresionantă decât cel mai tare film artistic 3D.

Numele de proiecție "astrală" semnifică de obicei o proiecție "eterică", adică o ieșire în planul eteric. Mediul eteric (*real-time zone*, lb. engl.) este format din materie astrală, dar particulele sale copiază detaliile lumii fizice în timp real. Lumea eterică este o copie energetică a lumii fizice și aici se trăiesc majoritatea experiențelor de dedublare.

Termenul de "proiecție astrală" se folosește generic pentru toate tipurile de dedublări (eterice, astrale și mentale) – dacă nu se specifică altfel.

Cine sau ce se proiectează în afara corpului?

Una din descoperirile personale a lui Robert Bruce este că proiectarea DUBLULUI eteric nu lasă în urmă o carcasă goală, care ar fi corpul fizic, ci se face prin ieșirea în exterior a unei copii energetice. DUBLUL eteric (*duble-copy*, lb. engl.) copiază identic forma și calitățile corpului eteric original (*master-copy*, lb. engl.) rămas în corpul fizic. "*După proiecția în afara corpului, DUBLUL eteric există ca o **entitate complet separată**, care funcționează, gândește, experimentează și înregistrează amintiri din locurile unde călătorește în mod independent de corpul fizic/eteric*", spune autorul.

CELE 3 LUMI SUBTILE

Putem spune că, dacă planul eteric este un **univers paralel** cu cel fizic, în schimb planul astral este un **univers perpendicular** pe cel fizic (adică non-spațial, nelocalizat, fără corespondență cu locurile fizice). Iată, foarte pe scurt, descrierea celor 3 planuri subtile majore:

Planul eteric – cu forme fizice, spațial; materia astrală are condiționări legate de imitarea legilor fizice, precum și de evenimentele sau aparențele fizice.

Planul astral – cu forme fizice, non-spațial; materia astrală este dependentă foarte mult de gândire, ascultând de dorințele conștiente sau inconștiente ale ființei astrale. Există numeroase subplanuri și tărâmurii cu aspecte diferite, unele modelate chiar la dorința locuitorilor de acolo.

Planul mental – fără forme fizice, non-spațial; materia astrală este mult mai rafinată și oferă o mai mare libertate de creație, formele vizuale preferate sunt cele simple și abstracte, deși se pot crea și aparențe corporale umane.

Există și planuri superioare, pe care unii autori le menționează distinct (de exemplu, planul cauzal, buddhic, vedic), dar, practic, ele sunt subplanuri mai rafinate ale aceluiași plan mental.

DIVIZAREA MINȚII ÎN TIMPUL EXTRACORPORALIZĂRII

Foarte important, în procesul dedublării chiar și mintea fizică (fiind de natură eterică, energetică) se divide (*mind-split*, lb. engl.), în dublul eteric luând loc "MINTEA DE REZERVĂ" (denumire adoptată de noi). "Mintea de rezervă" copiază identic personalitatea "MINȚII DE BAZĂ" (denumirea noastră), rămasă în corp. Practic, în intervalul de timp în care are loc extracorporalizarea apar **două ego-uri identice în corpuri și locuri diferite**.

BILOCAȚIA

Fenomenul parapsihologic numit **bilocație** are legătură cu acest fenomen de divizare a minții și corpului subtil. Conștiința persoanei dotate cu abilități extrasenzoriale se mișcă alternativ și continuu între corpul fizic și locul unde se află copia sa eterică, chiar și în stare de veghe.

Alteori, persoana intră în stare de transă, nemișcare și aparent somn, păstrându-și conștiința trează numai în dublul aflat la distanță. Acest lucru se petrece obligatoriu când dublul capătă consistență vizibilă, putând fi chiar pipăit (este și cazul celebru al "teleportării" de câteva ore a părintelui Arsenie Boca din lagărul de muncă de la Canal, unde era deținut politic).

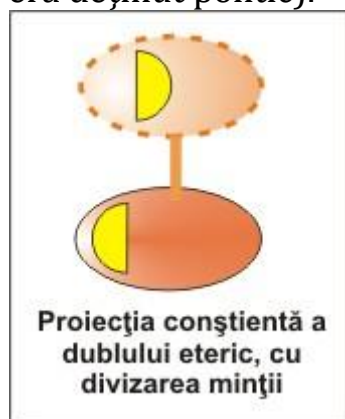


Figura 4

După cum spune Robert Bruce, la dedublarea din somnul normal, mintea rămâne atașată corpului fizic (vezi figura 3). Dimpotrivă, în situația în care omul **iese conștient** din corpul fizic, mintea se dedublează și ea. Se poate spune că fenomenul dedublării conștiente nu se referă atât la duplicarea corpurilor subtile (care oricum are loc în fiecare noapte), cât la divizarea MINTII care le însoțește. Deci **mintea se dedublează în proiecția astrală conștientă**. Când nu este conștientă, nu mai vorbim de o proiecție astrală (*OBE*, lb.engl.), ci de o simplă dedublare în somn.

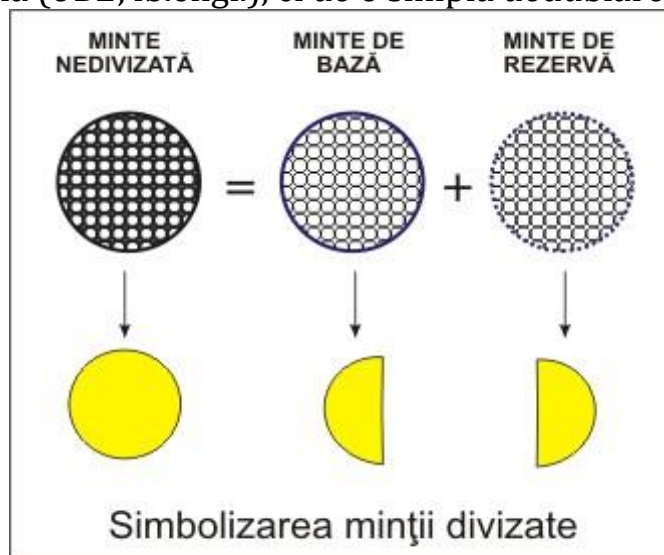


Figura 5

REPREZENTAREA MINTII

În figura 4 am reprezentat cele două părți de minte ca două jumătăți de disc, pentru o rapidă înțelegere. Totuși, o reprezentare mai aproape de realitate este dată în figura 5, în care "mintea de bază" și "mintea de rezervă" au aceeași formă sferică, diferind doar prin numărul de particule (densitate). De obicei, mintea dublului este mai rarefiată, mai săracă în particule decât cea rămasă la bază. Personalitatea și abilitățile

rămân relativ aceleași.

DIVIZAREA MINȚII PE TIMPUL SOMNULUI

În planșa cu stadiile somnului (figura 3) am considerat că mintea rămâne în corpul fizic, în acord și cu opinia lui Robert Bruce. La acel nivel de analiză era suficient. Dar acum, după ce am înțeles mai bine fenomenul de divizare a minții, putem să admitem totuși că dublurile subtile sunt însoțite întotdeauna de un fragment de "minte de rezervă" – mai mic în somn, mai mare la proiecția conștientă.

Chiar maestrul Bruce afirmă, în alt pasaj, faptul că dublul eteric emanat în somnul obișnuit (care păstrează forma corporală a omului respectiv) poate fi trezit de un alt călător astral conștient. Aceasta demonstrează, indirect, că dublul din somn posedă și el o minte eterică (adormită sau trează).

Cu cât "mintea de rezervă" este mai densă în particule inteligente, mai plină de energie mentală, cu atât **conștiența dedublării** este mai intensă. Ar fi posibil ca natura să nu fi lăsat lucrurile la voia întâmplării și să fi predefinit două trepte de energizare a "minții de rezervă": un nivel pentru dedublarea în somn și un alt nivel energetic pentru dedublarea conștientă.

În cazul somnului normal, aventurile astrale sunt mult mai "potolite" tocmai din lipsa tonusului mental. Totuși, sunt și nopți când dublurile noastre sunt angrenate în unele aventuri astrale mai interesante. Pe unele ni le amintim, poate, ca pe niște vise distincte sau ca fiind părți din alte vise obișnuite.

PĂSTRAREA AMINTIRILOR ASTRALE

Descoperirea fenomenului de divizare a minții l-a făcut pe cercetătorul Robert Bruce să înțeleagă de ce multe proiecții astrale conștiente (*OBE*, lb.engl.) sunt "ratate" de experimenterii, în ciuda îndeplinirii tuturor condițiilor prescrise.

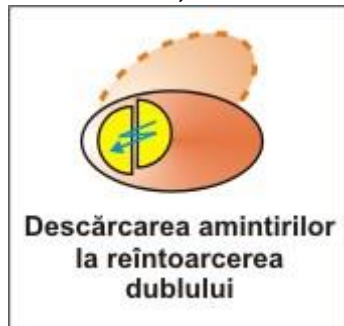


Figura 6

El spune că fiecare din cele două minți eterice separate temporar – având propria inteligență, voință și memorie – înregistrează separat propriul set de amintiri. La revenirea în corp a dublului eteric, "mintea de rezervă" se reunifică cu "mintea de bază", moment în care între cele două părți se face o sincronizare a amintirilor. Mai precis, din "mintea de rezervă" se "descarcă amintirile din experiența astrală" (*shadow-memory download*, lb. engl.), ca dintr-un computer în altul.

Problema este că mintea fizică este făcută "din fabrică" să suporte doar un singur set de amintiri pentru fiecare perioadă de timp. Din acest motiv, dacă amintirile din planul eteric sunt mai slabe energetic sau emoțional, ele vor fi suprascrise (*overwrite*, lb.engl.) de amintirile din planul fizic (oricât de banale ar fi ele). **Or, dacă experimentatorul nu mai păstrează memoria proiecției astrale, este ca și cum ea nu ar fi avut loc niciodată.**

În mod normal, mintea fizică reține amintirile din lumea fizică în **timp real**, imediat ce evenimentele se produc. Pentru ca noul set de amintiri **descărcate ulterior**

să le înlocuiască pe primele este nevoie de condiții speciale.

Totuși, chiar dacă suprascrierea eșuează, aceste amintiri "paralele" rămân arhivate undeva, în subconștient (partea ascunsă a minții). Spiritul le are oricând la dispoziție, căci dedublarea are ca motiv tocmai dorința spiritului de a ieși din obscuritatea carcabei trupesti și banalitatea evenimentelor fizice și de a câștiga experiențe.

Ele ar putea fi, eventual, readuse la suprafața conștiinței omului folosind o transă ușoară hipnotică sau cuvinte-cheie. Cuvintele-cheie descriu succint fazele experienței psihice. Ele trebuie să fi fost notate pe hârtie imediat ce călătorul s-a reîntors din extracorporalizarea conștientă sau s-a trezit din vis.

Momentul crucial de păstrare a amintirii proiecției astrale, ca și a viselor, este stadiul 1 al somnului, când mintea trează nu este nici activă, dar nici adormită. În mod ideal, ca o proiecție astrală conștientă să reușească 100%, "mintea de bază" trebuie să rămână trează, dar foarte relaxată (inactivă) – o prelungire a stadiului 1 de somn (hipnagogic). Iată de ce:

— Dacă "mintea de bază" este **adormită**, dublul va rămâne blocat în afara corpului până la trezirea normală și se vor pierde amintirile proiecției astrale (cf. Robert Bruce). Se întâmplă frecvent ca mintea de bază să adoarmă după ieșirea dublului. De aceea este nevoie de antrenarea minții fizice, ca să își păstreze vigilența.

— Dacă mintea este **activă**, ea va bloca "descărcarea amintirilor din experiența astrală". Asta se întâmplă, de exemplu, când vrem să ne reamintim un vis pe care nu l-am memorat imediat după trezire: amintirea s-a șters complet. Mintea este activă și când visează (stadiul REM). La trezirea bruscă, pot rămâne urme de amintiri dintr-o proiecție amestecate cu fragmente de vis.

Fiecare dintre noi se dedublează în somn în fiecare noapte. Motivele pentru care nu conștientizăm călătoriile astrale sunt:

1) ne trezim după ce am visat (stadiul REM). Proiecțiile astrale sunt întrerupte în momentul apariției visului. În această situație, putem cel mult să ne amintim visul.

2) chiar și când ne trezim din stadiul 2, eventual după un episod interesant, amintirile din călătoria astrală pot fi descărcate în mintea fizică DOAR dacă o parte importantă din conștiință a însoțit dublul astral, ceea ce nu se întâmplă în timpul somnului obișnuit (cf. Robert Bruce).

EGO LA INDIGO

Experiența crucială care l-a dus pe Robert Bruce la descoperirea fenomenului de diviziune a minții a fost ceea ce el a denumit "feed-back astral". Nu este un lucru obișnuit, fiind realizabil numai de către călătorii astrali foarte bine dotați mental, precum autorul citat. El posedă și capacitatea de clarviziune (percepția mediului eteric), datorită deschiderii celui de-al treilea ochi (Ajna chakra). "Feed-back astral" este un lucru atât de rar și neînțeles, încât niciun alt călător astral de marcă nu l-a remarcat până acum.

Povestirea autorului despre prima sa trăire de acest gen este fascinantă și ne pune serios pe gânduri.

În timpul unei proiecții eterice reușite, "mintea de bază" a rămas să contemple prin clarviziune locală mediul eteric al camerei în care Robert se afla. Întrucât proiecția era în desfășurare (adică amintirile din călătoria eterică nu fuseseră încă descărcate), omul nu știa deocamdată că își proiectase cu succes dublul eteric, care călătorea în acel moment prin oraș. Robert (cel din corpul fizic) credea că proiecția eșuase și își ocupa timpul cu diverse experimente eterice. La un moment dat, celălalt Robert (cel din dublul

eteric) s-a întors în cameră, observându-și corpul fizic stând în fotoliu. Robert (cel din planul fizic) a văzut și el (cu "ochiul minții") o siluetă eterică intrând prin tavan și... s-a recunoscut pe sine!

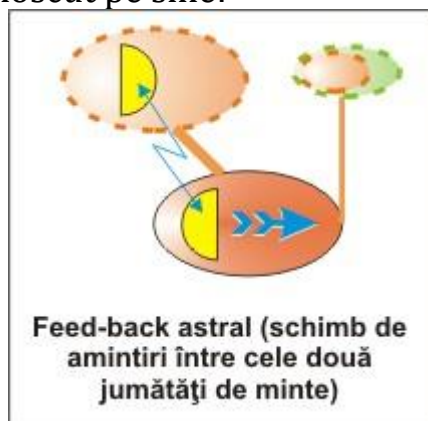


Figura 7

Șocul emoțional al întâlnirii ego-urilor a fost depășit însă de un alt fenomen curios. El a constatat din "descărcarea amintirilor" din "mintea de bază" în "mintea de rezervă" și invers, astfel că ambele părți ale minții divizate au căpătat imediat aceleași amintiri, atât din planul fizic, cât și cel eteric (din intervalul cât fuseseră separate pe durata proiecției astrale).

Întrucât conștiința a început să oscileze rapid între cele două ego-uri, a apărut o senzație de amețală, care tot creștea. Atunci Robert (cel din dublul eteric) s-a depărtat de corpul său, ieșind afară din casă și reîntorcându-se peste câteva clipe direct în corp. Astfel, "mintea de bază" a păstrat ambele seturi de amintiri din perioada extracorporalizării – un lucru rar și cumva în contra naturii.

Fenomenul de "feed-back astral" poate fi reprodus voluntar de cei ce au deja aceste cunoștințe esoterice și îi duce mintea. Pe forumul deschis pe internet de autor, se discută despre trăiri similare pe care le-au avut și alți exploratori astrali.

ATENȚIONARE

Dedublarea conștiinței induce niște simptome specifice (bătăi rapide ale inimii, senzație de cădere, vibrații etc) care îl pot speria pe începător. Unele persoane care au trăit spontan o proiecție astrală s-au înfricoșat atât de tare, din diverse motive, încât nu au mai vrut să o repete niciodată. Fenomenul trebuie bine înțeles înainte de a fi experimentat, pentru a evita multe neplăceri care apar la contactul cu straniețatea.

Nu dorim să promovăm pro-bono proiecția astrală nici ca distracție, nici ca produs comercial new-age, nici măcar pentru vinderea unor cărți. Însuși maestrul Bruce prezintă și unele fațete mai puțin populare ale acestui experiment curajos.

Dar vrem să beneficiem de cunoștințele spirituale extrase prin acest instrument de cercetare și așa îl vom considera – ca pe un instrument puternic, care poate da rezultate utile doar în mâna unor experți bine intenționați.

Vă recomandăm lectura integrală a capitolului despre
" INCREDIBILUL FENOMEN DE FRAGMENTARE A MINȚII "

3. FENOMENE CONEXE DEDUBLĂRII ȘI SOMNULUI CLARVIZIUNEA

Un clarvăzător este o persoană care are puternic deschisă Ajna chakra. Există percepții extrasenzoriale generate de activarea intensă și a altor chakre principale. În cazul activării lui Ajna chakra, de obicei se primesc informații sub formă de imagini. Pentru a verifica informațiile receptate prin "ochiul minții", un clarvăzător de forță

trebuie să fie și clarauditiv, prin activarea lui Vishuddha chakra.

"Conștiința trează a dublului astral necesită multă energie" (Robert Bruce). De aceea, călătoriile astrale nu sunt la îndemâna oricui. Chiar psihonauții antrenați pot avea zile și nopți când nu se pot dedubla sau experiențele sunt de un nivel scăzut.

În schimb, scoaterea doar unei părți mici din corpul astral și trimiterea sa în explorare, ca o "dronă", este mai convenabilă din punct de vedere al energiei consumate. În acest caz însă este nevoie de o deschidere considerabilă a centrului dintre sprâncene, "al treilea ochi" (Ajna chakra), ca să transmită informațiile către minte.

REPREZENTAREA CELUI DE-AL TREILEA OCHI

Am simbolizat deschiderea celui de-al treilea ochi printr-o săgeată albastră ce face legătura între mintea eterică și robotul eteric.

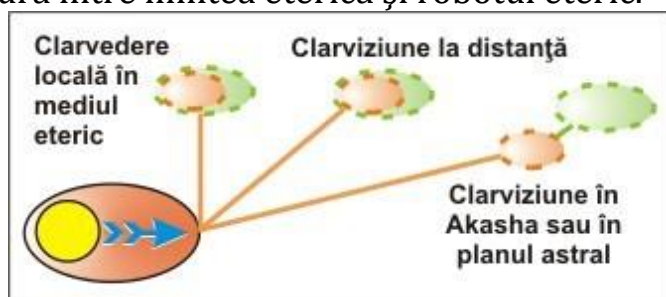


Figura 8

Clarvăzătorul își trimite o mică "sondă" sau "tentaculă" eterică în afara corpului fizic, cu care explorează împrejurimile sau depărtările.

TIPURI DE CLARVIZIUNE

În figura 8 am delimitat 3 tipuri de clarviziune: locală; la distanță; în Akasha sau planurile superioare.

— Clarviziunea locală observă mediul eteric din imediata apropiere a clarvăzătorului.

— Clarviziunea la distanță (*remote viewing*, lb.engl.) observă locuri eterice îndepărtate, în care conștiința are acces întâmplător sau la dorința explicită a clarvăzătorului.

— Clarviziunea în Akasha se referă la "lecturarea" înregistrărilor din memoria astrală cosmică, care conține informații despre absolut orice eveniment petrecut vreodată pe Pământ (sau în alte locuri din univers). Akasha oferă și posibilitatea citirii viitorului cel mai probabil (sau variantelor de viitor).

— Clarviziunea în planurile superioare se referă la ajungerea doar cu mintea (nu prin proiecție astrală conștientă) în locuri din planul astral sau cel mental. Akasha este și ea un mediu special de tip astral.

COMANDA DUBLĂ

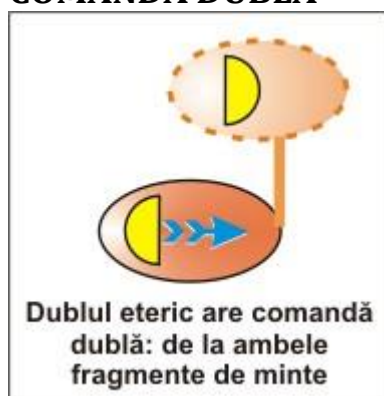


Figura 9

Se poate întâmpla ca, la un moment dat, dublul proiectat să pară a avea o voință independentă de cea a exploratorului astral. Parcă ar mai fi controlată și de o altă minte, ca în cazul posedării spirituale. Dar nu este vorba de nicio posedare.

Aceasta se întâmplă când Ajna chakra este deschisă și generează un tip de proiecție de tip "clarviziune". Dublul astral este comandat atât de "mintea de rezervă" a dublului, cât și de "mintea de bază" (prin cel de-al treilea ochi).

Dacă dublul se va îndepărta la câteva zeci de metri de corpul fizic, simptomele de "comandă dublă" vor dispărea.

TRANSA MEDIUMNICĂ

Spiritismul este domeniul fascinant care se ocupă cu dialogul cu spiritele superioare. El se bazează pe mediumi sau channels.

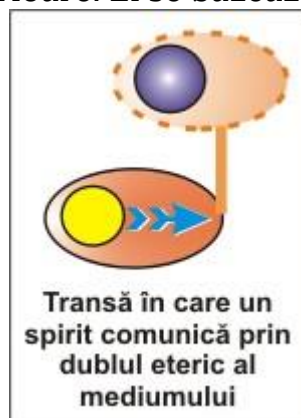


Figura 10

După Scarlat Demetrescu, mediumnitatea se produce astfel:

Mediumul își provoacă hipnotic o dedublare eterică ca în somn (deci fără divizarea minții), moment în care un duh (spirit) se poate instala temporar în dublul eteric. De acolo, spiritul comunicant transmite impulsuri psihice minții fizice a mediumului, care le receptează și le redă conștient sau mai puțin conștient. Impulsurile psihice constau de obicei în gânduri și cuvinte, dar uneori chiar în gesturi și acțiuni.

Comunicarea poate avea loc chiar cu propriul spirit, așa cum făcea celebrul "profet adormit" Edgar Cayce.

MOARTEA ȘI EXPERIENȚA-ÎN-PREAJMA-MORȚII

Pentru un explorator astral, **moartea este cea mai vie călătorie astrală**: o proiecție fără întoarcere și nimic mai mult. Odată obișnuit cu legile ce guvernează planul eteric și astral, proaspătul suflet dezîncarnat se va descurca ușor în mirajul acestui nou mediu și evenimentele spectaculoase ce urmează.

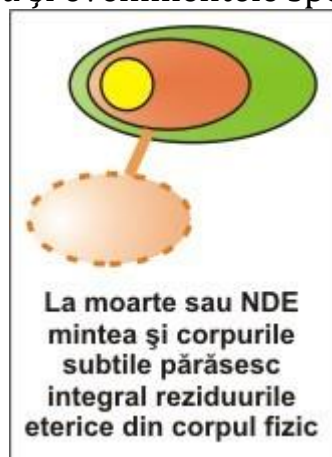


Figura 11

Spre deosebire de dedublarea normală, în cazul morții sau

Experienței-în-Preajma-Morții (*NDE* sau *Near-Death-Experience*, lb.engl.), corpul eteric și astral ies **integral** afară din corpul fizic. Corpul fizic rămâne impregnat și înconjurat doar de energie eterică reziduală, care îl mai poate menține viu câteva zile.

Mintea iese și ea complet din corpul fizic. Din acest motiv, experiența din timpul NDE este mai clară și mai vie decât orice dedublare. Cei care s-au întors din moarte au fost capabili să relateze în amănunt evenimentele trăite în astral, deși trăiau pentru prima dată o dedublare.

În comă, această ieșire nu se produce, iar corpul și mintea dorm inconștient, în timp ce corpul astral este zguduit și confuz (cf. Robert Bruce).

SOMNAMBULISMUL

Somnambulul este persoana care acționează în timp ce, aparent, doarme. Este o stare paradoxală, greu de explicat.

În capitolul care urmează, VISUL, vom argumenta faptul că, în timpul stadiului REM de somn, **condițiile necesare apariției visului** sunt următoarele:

- A. mintea este activă, ca în stare de veghe;
- B. dublul eteric este doar parțial ieșit din corp, pentru a permite visarea.
- C. dublul astral este total exteriorizat, pentru a împiedica trezirea.

Pe aceeași bază, putem defini **condițiile apariției somnambulismului** astfel:

- A. mintea este activă, permițând acționarea în planul fizic;
- B. dublul eteric este complet exteriorizat, pentru a împiedica visarea;
- C. dublul astral este complet exteriorizat, pentru a împiedica trezirea.

Ultimele două condiții sunt îndeplinite în stadiile 2 și 3 de somn (vezi figura 3).

Somnambulul se plimbă prin casă, realizează acțiuni simple și poate întreține un dialog. Toate acestea necesită o bună coordonare motrice și activarea multor arii corticale. De aceea, credem că dublul eteric și cel astral trebuie să fie și aliniate, întrepătrunse, pentru a întări coerența acțiunilor – ca în stadiul 2.

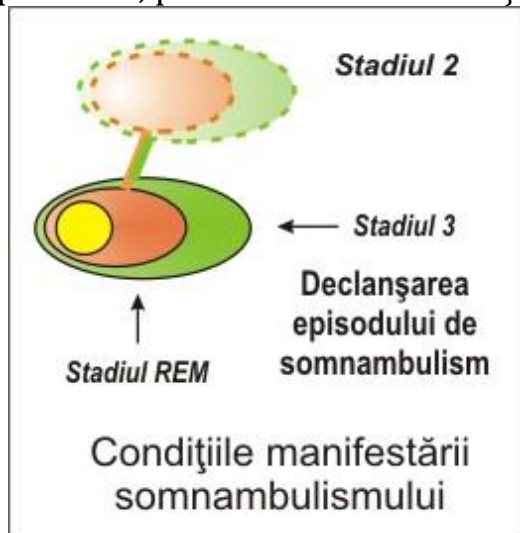


Figura 12

Totuși, observațiile clinice au stabilit că episoadele de somnambulism survin de obicei în stadiul 3 (sau 4) de somn. S-au mai raportat și situații când episoadele au debutat în stadiul REM de somn (somnambulismul de dimineață).

Aceste fapte nu contrazic concluzia noastră, ci dimpotrivă. Ce au în comun stadiul 3 și stadiul REM? Din amândouă se trece natural în stadiul 2.

Prin urmare, deși **activarea minții** se declanșează în stadiul 3 de somn (eventual, stadiul REM), manifestarea somnambulică propriu-zisă se poate descrie ca

asemănându-se cu stadiul 2, dar având, ca element distinctiv, o minte activă.

Ce mai au în comun stadiul 3 și stadiul REM? Dublul astral este exteriorizat și separat de dublul eteric. Poate că această situație este cea care facilitează activarea neașteptată a minții (printr-un imbold astral).

Manifestări de tip somnambulic se pot induce și printr-o transă hipnotică adâncă. Același desen ar putea descrie deci și HIPNOZA profundă.

4. VISUL

"După actul morții și al reîncarnării, visul este fenomenul cel mai important din viața omului. [...] Divinitatea a orânduit ca omul și orice animal să doarmă, pentru ca spiritul să își trăiască pentru câteva ore viața de spirit, fără de care viața carnală ar fi fost grozav de chinuitoare." (Scarlat Demetrescu)

Sentimentul unic trăit într-un vis frumos nu poate fi regăsit în viața pământească decât arareori și pe termen scurt. Visele au o putere impresionantă asupra oamenilor, atât de mare, încât ei își doresc să le retrăiască prin mijloacele pur omenești: ascultarea povestirilor, lectura romanelor și altor exprimări literare, participarea la spectacolele de teatru, privirea filmelor artistice. Cineva spunea că "teatrul vine în întâmpinarea nevoii oamenilor de a fi mințiți frumos". Eu nu cred că aici este vorba de viciul minciunii, inoculat în gena omenirii, ci de dorința și puțința omului de a se adânci într-o experiență diferită de banalitatea cotidiană. Pe acest considerent, cred că dispozitivele care recrează cibernetic o realitate 3D virtuală, manipulată de voința umană, vor avea un impact copleșitor asupra "industriei visării" din lumea viitorului.

VISUL, DIN PERSPECTIVĂ PARAPSIHOLOGICĂ

În capitolul despre stadiile somnului s-a spus că nu numai în stadiul REM apar vise, ci vise scurte pot apare și în stadiul 1 de somn. Din figura 3 vedem ce au ele în comun: dublul eteric este parțial ieșit din corp. Aceasta ar părea, la prima vedere, să fie condiția pentru apariția visului.

Diferența este că în stadiul REM (când dublul astral este exteriorizat), visele sunt lungi. Probabil că exteriorizarea dublului astral împiedică mintea să se trezească complet, deși măsurătorile electrice arată că este într-o stare foarte activă. Cu alte cuvinte, **ieșirea dublului astral** poate fi interpretat și ca o măsură de prevedere a naturii, ce **permite visul lung, fără trezire**.

Robert Bruce împarte debutul proiecției astrale în următoarele ETAPE:

1. Corpul eteric se dilată (extinde), păstrându-se însă centrat pe corpul fizic.
2. Dublul eteric se separă local de corpul eteric, iar mintea se divide și ea.
3. Ieșirea propriu-zisă a dublului din corp.

REPREZENTAREA STADIULUI 1 DE SOMN

În figura 3, stadiul 1 este simbolizat prin etapa a treia (scoaterea parțială a etericului), dar trebuie subînțelese toate etapele enunțate mai sus. Care dintre ele este legată oare de apariția visului?

Prima etapă, cea de extindere a corpului eteric, poate fi experimentată de oricine reușește o relaxare completă, atunci percepându-se energetic conturul camerei sau alte senzații la mică distanță de corpul fizic.

Care ar fi rolul acestei extinderi eterice? Probabil că ea ajută la fenomenul dedublării prin faptul că particulele eterice se distanțează între ele sau își slăbesc ușor legăturile de atracție, făcând ca ulterior ele să se poată separa în două grupuri compacte: etericul rămas în corp și cel ieșit din corp.

Citiți câteva considerații suplimentare despre Diviziunea naturală a minții pe

timpul somnului în articolul "[SPIRITUL NU PĂRĂSEȘTE TRUPUL NICIODATĂ, PÂNĂ LA MOARTE](#)"

EXTENSIA ETERICĂ A MINȚII

Deși nimeni nu a putut măsura, putem presupune că și mintea eterică se dilată în etapa 1. Este o ipoteză logică pe care clădim următoarele explicații despre mecanismul viselor, bazându-ne și pe indiciile oferite de maestrul Bruce.

El spune că visul apare într-o copie similară cu dublul eteric, doar că "mintea pentru visare" este generată intern și nu părăsește corpul. *"Mintea-vis este o altă copie funcțională a conștiinței. Când ea devine activă, slăbește toate celelalte copii ale conștiinței (dublurile exteriorizate – n.n.) și amintirile din astral, unde poate produce și fluctuații ale realității."*

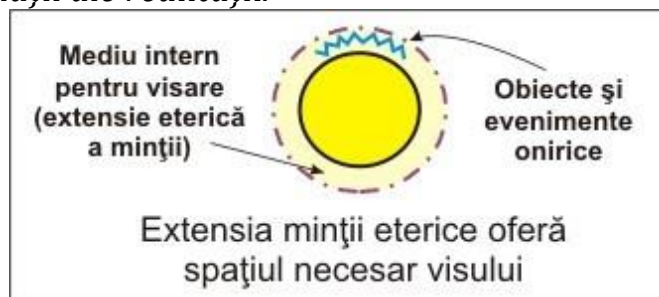


Figura 13

Visul fiind o stare modificată a conștiinței, iar extensia eterică fiind o formă modificată a minții, putem corela cele două fenomene, considerând că extensia minții eterice oferă cadrul sau spațiul necesar desfășurării visului (și altor câteva stări modificate de conștiință). Este o ipoteză de lucru intuitivă.

REPREZENTAREA MEDIULUI PENTRU VIS

Simbolizăm extensia minții printr-un cerc mai larg decât mintea în stare obișnuită de veghe. Spațiul suplimentar poate fi folosit ca scenă pentru desfășurarea visului.

Deci **extinderea minții eterice este suportul necesar visului**. Vezi figura 13. Atunci când ne culcăm, mintea rumegă diverse gânduri până adoarme, dar gândurile continuă să se deruleze pe ecranul mental. Dacă ne vom trezi imediat, vom observa că ele s-au transformat deja într-un vis, scăpând de sub controlul volitiv. Inițial, gândeam "normal", dar pe măsură ce mintea a început să se dilate, a început să funcționeze în regim de vis, adică să fantazeze. Aceasta se întâmplă în momentul ațipirii, deci în stadiul *hipnagogic*.

Dar oricine a putut constata diferențele dintre acest tip de vis și cel remanent, din starea *hipnopompică*, la trezire. Se poate chiar întâmpla uneori, după un vis foarte intens, impresionant, să ne trezim complet, să deschidem ochii, să stăm în capul oaselor, dar să nu ne putem desprinde din acel vis, ca într-o hipnoză. Dacă ne culcăm la loc, reintrăm imediat în vis, de unde îl lăsasem. În acest caz, mintea rămăsese deschisă, expandată, facilitându-ne revenirea instantanee la starea onirică. Probabil că fenomenul a fost impulsionat și de rămânerea afară din corp a unei rămășițe de dublu astral.

DIMENSIUNEA ASTRALĂ A VISULUI

Totuși, trebuie să înțelegem că "mediul pentru visare" este o dimensiune non-spațială, interioară minții. Așa cum am specificat anterior, și dimensiunea astrală exterioară este non-spațială. Deci visul și proiecția astrală se produc în medii similare. Unificând perspectivele, am putea spune că dimensiunea astrală internă (pentru visare) este **privată**, iar dimensiunea astrală externă este **publică** (accesibilă tuturor călătorilor astrali).

În mediul astral, spre deosebire de cel eteric, există o mai mare libertate și independență față de constrângerile lumii fizice. Așa se întâmplă și în vis, unde limitele țin doar de obișnuințele minții, dar posibilitățile sunt infinite.

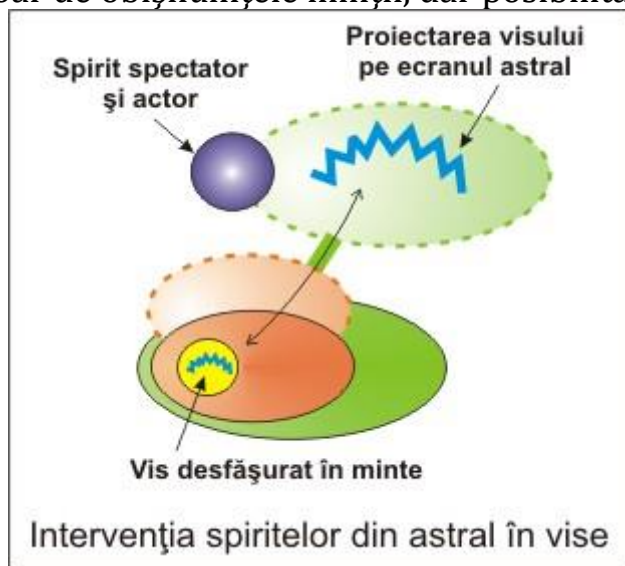


Figura 14

Este interesant că unele **spirite** pot observa și penetra spațiul astral privat, având capacitatea de a **modifica visul în desfășurare**, conform intențiilor acestora de a comunica un mesaj visătorului. Acest fenomen este menționat în [cărțile lui Michael Newton](#).

Este posibil ca ele să folosească drept intermediar dublul astral (care este exteriorizat în timpul visului). Aici pot să urmărească filmul visului, ca pe un ecran, și tot prin el să transmită impulsurile, prin cordonul de argint, către corpul și mintea care visează. Vezi figura 14

STĂRI MODIFICATE DE CONȘTIINȚĂ

S-ar putea obiecta împotriva acestei ipoteze că spiritele pot induce idei omului și în starea de veghe, când dublurile subtile nu sunt dizlocate din corp. Răspunsul ar fi că mecanismul este același, gândurile fiind transmise prin corpul astral integral, desigur, cu un consum mai mare de energie și o mai mică eficiență.

În general, stările modificate de conștiință (spontane sau induse prin rugăciuni, meditații, hipnoză, tehnici șamanice, droguri, alcool, deprivare senzorială, sunete și lumini prelucrate electronic etc) se caracterizează prin depărtarea straturilor auri și dizlocarea temporară a învelișurilor subtile. Atunci influențele spiritelor (bune sau rele, conform rezonanței personale) se pot face simțite mai ușor.

Nu este hazardat să considerăm că visele, în general, sunt inspirate din planul astral. Știm că, în stadiul REM, dublul astral este exteriorizat și disponibil pentru diverse experiențe.

Desigur, plăsmuirea viselor are loc în mintea eterică. Savanții pretind că visele nu ar fi decât produse psihice ale reorganizării amintirilor și gândurilor. Mai mult, este evident că impulsurile fiziologice, bolile și disfuncțiile organice, senzațiile fizice imediate percepute subconștient și gândurile sau emoțiile de peste zi, toate acestea pot influența cursul visului.

Totuși, mai ales visele lungi (chiar de zeci de minute) și pline de simboluri, trebuie susținute de o forță creativă superioară. Și ea poate veni doar din planul astral, inspirată de evenimente sau ființe de acolo.

Impulsurile psihice astrale pot fi trimise instantaneu, prin cordonul de argint,

către mintea care visează. Alteori, amintirile astrale sunt descărcate abia după ce dublul astral revine lângă corp, ca în cazul proiecțiilor conștiente. Ambele variante sunt folosite.

Visele profetice sau cu semnificație personală puternică (destul de rare, de altfel) provin din întrevederi astrale cu ghizii spirituali, îngerii păzitori, spiritele superioare – cel mai probabil în starea de **dedublare astrală**.

* * *

VISUL LUCID

Etapa nr.1 (extinderea eterică) are o importanță în sine, nu numai ca preambul al dedublării conștiente. Credem că extinderea eterică a minții se petrece și în timpul **relaxării complete**, și în timpul **meditațiilor** sau altor tehnici mentale, fiind corelată probabil cu emiterea cerebrală de unde ALFA. Este o stare specială a minții, prezentă și în alte momente decât mersul la culcare. Visul în stare de veghe (**reveria**), precum și **absorbția în imaginație** (sub inspirația artistică sau științifică) se petrec în stări speciale ale minții treze, care sunt produse, probabil, de extinderea eterică. Și acestea sunt stări modificate de conștiință, ca și visul.

În stare de veghe obișnuită, imaginația poate fi ținută sub control conștient. Din contră, extinderea eterică a minții oferă o mai mare libertate pentru imaginație (ca în vis, reverie), dar și un control voluntar mai redus.

Libertatea și controlul devin la fel de puternice doar în starea de VIS LUCID. Este o stare experimentată de unii oameni, când se trezesc în "mediul pentru vis", fiind conștienți că visează și putând astfel să-și dirijeze visul cum vor ei. (Totuși, mediul visului este creat de subconștient, care are o putere creativă imensă...)

Visul lucid se aseamănă ca trăire cu proiecția astrală, considerându-se că este un tip autentic de proiecție.

SUBIECTIV- OBIECTIV

Pare ciudată această asociere între un fenomen inerent "subiectiv" (visul) și altul aparent "obiectiv" (extracorporalizarea). Totuși, în domeniul experiențelor parapsihologice, subiectivitatea și obiectivitatea își cam pierd înțelesul obișnuit. Același lucru se întâmplă actualmente în fizica cuantică, punând mari probleme de adaptare gândirii fizicienilor.

Măsurătorile științifice au arătat că în timpul VISULUI LUCID undele cerebrale depășesc nivelul din starea de veghe. În stare de veghe se înregistrează unde BETA de cel mult 30 Hz. Visul lucid se produce la frecvențe de 40 Hz, în intervalul undelor GAMMA (30-70 Hz). S-a constatat în laborator că aceste unde speciale apar și în experiențe "de vârf" ale meditatorilor budiști.

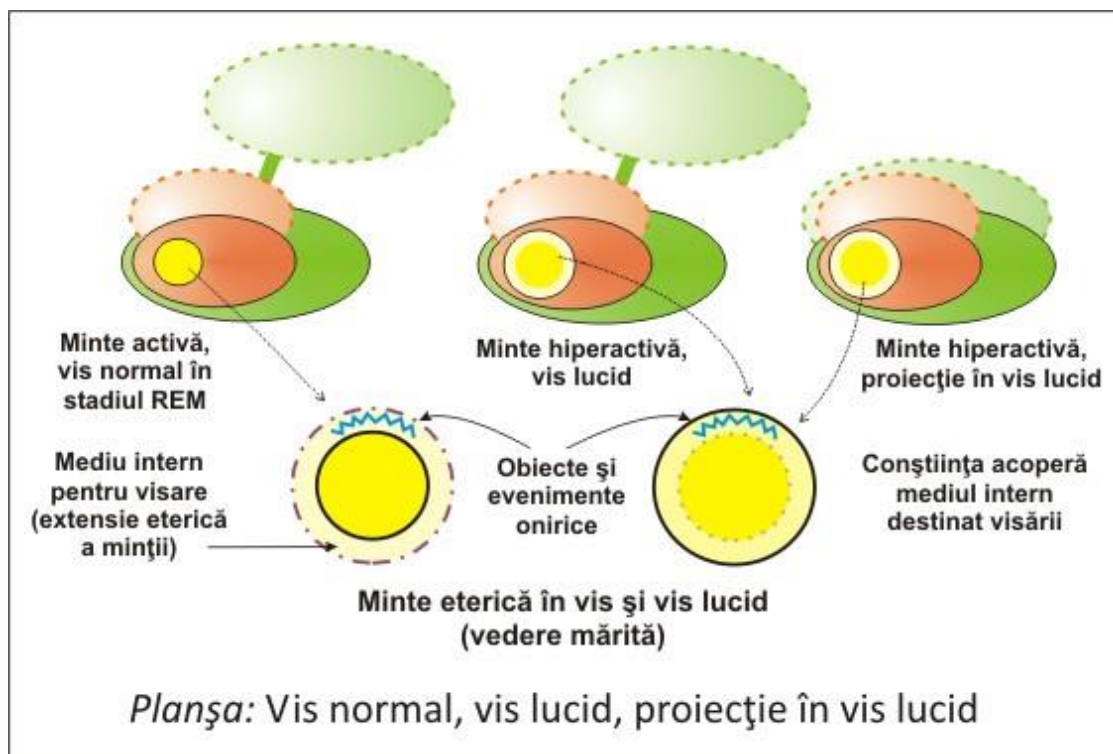


Figura 15

REPREZENTAREA MINȚII

Desenul din figura 15 sugerează atât ideea de hiperactivitate a minții, cât și ideea de "acoperire" completă a spațiului pentru visare de către conștient în timpul visului lucid.

Proiecția conștientă în visul lucid este un nume pentru tehnica de inducere a visului lucid direct din starea de veghe (*wake induced lucid dreaming*, lb.engl.). Proiecția conștientă generează un vis lucid mult mai realist. Într-un vis lucid normal mediul poate fi modificat și orice lucru poate fi creat prin imaginație, dar printr-o inducere a visului lucid apar limite obiective, exact ca în lumea fizică. Diferența provine de la faptul că, în al doilea caz, dublul astral nu este exteriorizat.

REZERVA DE ENERGIE MENTALĂ

Visul lucid și proiecția astrală conștientă seamănă între ele foarte mult ca experiență personală, dar diferă ca localizare: visul este intern minții (mediul este generat de subconștient), pe când proiecția este exterioară corpului (mediul este generat de lumea astrală). Amândouă apelează însă intens la o rezervă de energie mentală (care oferă **conștienta**).

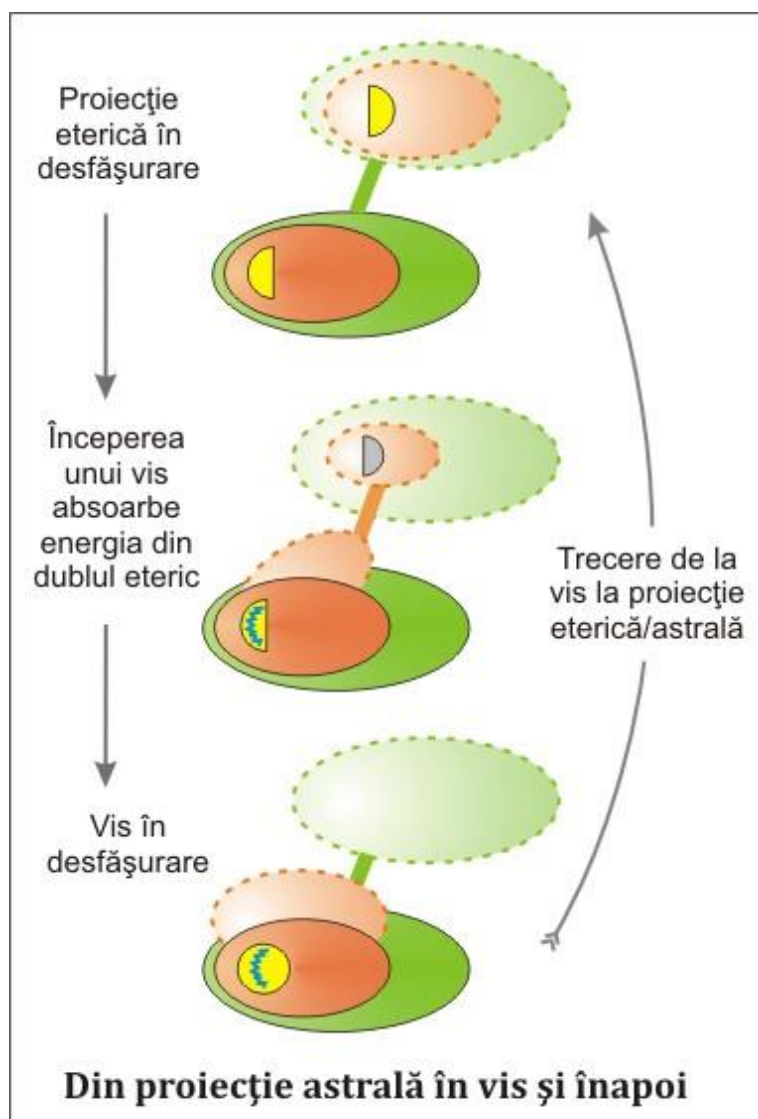


Figura 16

S-au raportat situații când, din **visul lucid s-a trecut direct în proiecție astrală conștientă**. O posibilă explicație este faptul că mintea suplimentară fusese inițial angrenată în visarea lucidă, fiind apoi relocată pentru proiecția astrală conștientă.

S-a întâmplat și ca unele persoane (familiarizate cu fenomenul) să se trezească dintr-un vis obișnuit, nu în pat, ci direct într-o călătorie astrală.

Pe de altă parte, **apariția visului oprește proiecția astrală conștientă în desfășurare**. Robert Bruce avertizează că experiența astrală se va termina inevitabil după ce mintea eterică rămasă în corp începe să viseze (vezi citatul din subcapitolul EXTENSIA ETERICĂ A MINȚII).

Procesul visării solicită o cantitate de energie suplimentară, care fusese alocată exteriorizării, dar acum este absorbită automat, prin cordonul de argint, cu tot cu dublul eteric. Este de remarcat că dublul astral rămâne exteriorizat – pentru a permite visarea de lungă durată. Vezi figura 16

Concluzia este că energia mentală este limitată, chiar și în cazul exploratorilor astrali antrenați. Maestrul Robert Bruce atrage atenția că *"pentru a păstra conștiința lucidă în timpul proiecției e nevoie de multă energie"*.

5. MINTEA STABILEȘTE LIMITELE CORPUL FIZIC ȘI DUBLUL ETERIC

În planul eteric, dar și cel astral, **dublul ia forma corpului fizic**. Motivul este obișnuința minții de a avea un corp. De fapt, în astral, forma corpului uman se poate

modifica după dorința călătorului, luând mărimi mult mai mari sau mult mai mici (până la un punct) sau diverse aspecte, conform imaginației și nevoii de moment. Fără o intenție specială, corpul astral ia automat forma corpului fizic în jurul vârstei de 30 de ani, fără defecte fizice (dacă existau).

Putem spune că, în astral, corpul este necesar doar ca mijloc de semnalizare a propriei prezențe și a intra în legătură cu semenii. Ceilalți locuitori astrali sunt obișnuiți ca semenii lor să dețină corpuri umane, astfel că mediul le înfățișează automat un corp, pe baza datelor înmagazinate în subconștientul dublului călător. Esențială este MINTEA, cu puterea și dorințele sale – un punct de conștiință ce explorează universul subtil.

Deși corpul eteric are o minte localizată în jurul creierului fizic, totuși, în dublura eterică mintea locală este mai intim legată de restul corpului, alcătuind o unitate de percepție. Practic, senzațiile sunt primite prin tot dublul eteric, indiferent de mărimea acestuia.

Este interesant fenomenul raportat de Robert Bruce de "topire" a mâinilor eterice. Ca și în viața obișnuită, într-o dedublare eterică, de obicei omul dă mai multă atenție evenimentelor exterioare. Totuși, dacă dorește să își vadă mâinile, de exemplu, ele îi apar în fața ochilor, dar după câteva clipe încep să se "topească" începând de la vârfurile degetelor. Este ca și cum dublul eteric le creează chiar atunci, la dorința omului și, treptat, îi scade energia de materializare. Ne punem întrebarea, atunci, ce formă are dublul de fapt?

Din toate cele spuse mai sus, probabil că dublul are o formă umană, dar pe care posesorul nu o percepe în mod obișnuit. De ce? Pentru că văzul eteric nu este localizat în cap, ci este disipat pe toată marginea dublului și orientat spre exterior. E ca și cum omul ar privi prin pielea întregului corp.

Unii exploratori psihici au afirmat că aflându-se în dublul eteric, nu pot ieși din casă decât prin ferestre sau ușă, dar nu pot trece prin pereți. Aceste limitări NU au fost confirmate și de alții. De aici putem deduce că, în cazul primilor, mintea lor păstra niște obișnuințe și preconcepții mai ferme legate de limitele fizice. Dacă însă mintea este "domesticită" să asculte de intențiile psihonautului, asemenea blocaje se reduc sau dispar cu totul. Mintea poate fi cultivată și elevată prin antrenament sistematic constând în meditații, lucrul cu chakrele și energiile etc.

Există, desigur, și neputințe obiective ale planului eteric. De exemplu, gravitația pare să mai existe, dar totuși este posibilă plutirea, zborul și deplasarea cu viteza gândului. În fond, nu atât lumea eterică pune obstacole, ci limitele sunt mai degrabă ale minții de natură eterică, cu obișnuințele ei. Lumea eterică e alcătuită tot din materie astrală, dar mulată pe detaliile spațio-temporale fizice și obligată parțial la anumite comportamente predictibile.

Poate că planul astral oferă o libertate mai mare pentru călătorul astral deoarece însăși mintea își pierde temporar particulele eterice, rămânând o minte pur astrală.

* * *

INTRAREA ÎN ASTRAL

Pentru a vizita planul astral, este nevoie de ieșirea copiei astrale din dublul eteric. De obicei mintea dublului eteric adoarme, din lipsă de energie.

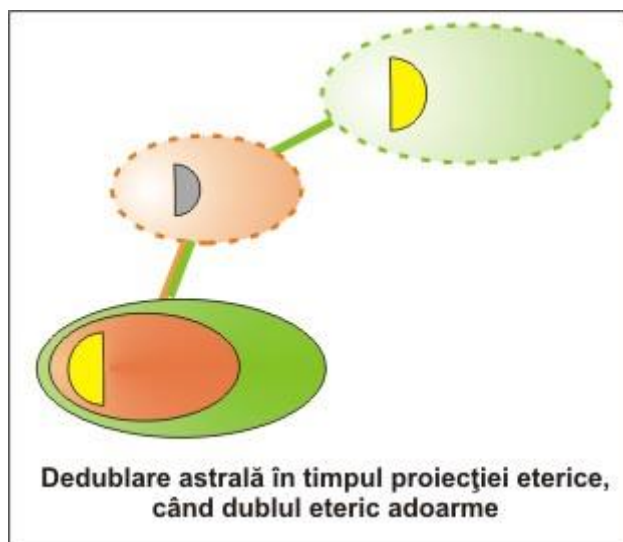


Figura 17

Accesul în lumea astrală depinde de ceea ce Robert Bruce numește "unghiul de percepție". Acesta reprezintă dispoziția energetică în momentul dedublării astrale, care depinde de nivelul de energizare globală a corpului, de caracteristicile și deschiderea chakrelor principale, de starea fizică și psihică momentană. De aceea, un psihonaut responsabil se va pregăti înaintea unei proiecții conștiente prin exerciții energetice, ridicarea energiei spre chakrele superioare, meditații sau rugăciuni.

Aspectul unui tărâm sau subplan astral în care călătorul intră la un moment dat ține foarte mult de acest unghi de percepție, ca și de credințele personale și abilitățile creative ale minții exploratorului astral. Într-o altă extracorporalizare, deși se țintește același tărâm astral, formele acestuia pot diferi de varianta anterioară.

Legat de credințe și obiceiurile de gândire, merită să amintim scenele din filmul spiritist "[Nosso Lar](#)", în care spiritele recent dezîncarnate ajung inițial într-un "spital", unde sunt îngrijite prin mijloace psihice ca să-și revină la personalitatea spirituală normală, avută înainte de încarnare. Aspectul de "spital" terestru apare numai din cauza amintirilor subconștiente despre locurile de pe Pământ destinate refacerii și vindecării.

Așa cum precizează "Cartea tibetană a morților" (Bardo Thodol) este foarte important cu ce ce-am hrănit mintea pe timpul vieții, căci din subconștient rodesc dorințele ce ne dirijează în astral imediat după moarte. Să fim deci conștienți de obiceiurile noastre mentale, fără de care nu putem trăi, dar pe care le putem observa, analiza, ține sub control sau schimba cât timp mai suntem vii.

SINTEZĂ

Drept concluzie, în figura 18 vă prezentăm sinteza fenomenelor parapsihologice conexe dedublării și somnului discutate mai sus. Graficele și desenele pot fi utile în găsirea a noi conexiuni și idei. Ele sugerează elevului că, deși știința spirituală este complicată, ea poate fi explicată și într-un mod simplu. Tainele și misterele de azi vor deveni în viitor lucruri înțelese de oricine.

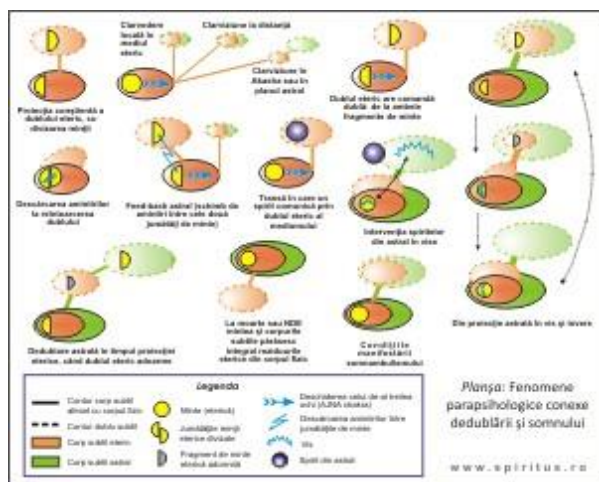


Figura 18

FLUCTUAȚII DE REALITATE

Un fenomen curios constatat de toți exploratorii astrali, mai ales în mediul eteric, constă în apariția unor diferențe între lumea fizică și copia sa eterică.

— De exemplu, dacă ușa camerei fizice este plasată în stânga, în momentul dedublării ar putea să apară în dreapta, celelalte obiecte păstrându-și locul cunoscut. Aceste mici diferențe de simetrie pot avea drept cauză trecerea de la vederea frontală (sub un unghi de 180 grade), specifică ochilor fizici, la vederea sferică (în unghi de 360 grade), specifică dublului eteric.

Așa cum am mai spus, dublul eteric exteriorizat face corp comun cu mintea sa, care percepe direct toate senzațiile. Acest corp este o sferă sau un punct de conștiință, care vede realitatea de jur împrejur, ceea ce impune o readaptare a minții. Uneori mintea dă greș. Deci, însăși realitatea eterică exterioară depinde parțial de mintea care o receptează. Iată ce importantă este subiectivitatea în planul subtil.

— Un alt exemplu: în mijlocul sufrageriei apare un autovehicul. Bineînțeles că el nu are niciun rost acolo și nici nu ar fi putut exista în lumea fizică. Explicația este că, probabil, exploratorul astral avea acel obiect în minte – ca o obsesie curentă sau doar ca un gând intens înaintea dedublării. Iar automobilul a devenit instantaneu o realitate eterică, în ciuda disconfortului psihologic creat. Iată, din nou, cât de important este conținutul gândirii noastre când intrăm în lumile paralele.

Robert Bruce a denumit apariția acestor mici diferențe eterice drept "**fluctuații de realitate**". Ele pot fi și mai accentuate în planul astral propriu-zis, unde limitările fizice nu mai funcționează în aceeași măsură. Doar că acolo, totul fiind mult diferit, vom fi dispuși să acceptăm "fanteziile naturii" mai ușor.

Un alt exemplu, apropo de maleabilitatea mediului eteric: dacă ieși în afara corpului pe timpul nopții, vei constata că și în lumea paralelă este tot noapte. Numai că, dacă vrei să vezi mai bine, nu trebuie decât să-ți dorești să mărești luminozitatea mediului și, bang, noaptea devine mai luminoasă. Ce minune, nu-i așa?!

Cum am scris anterior, când "mintea de bază" începe să viseze în timpul unei proiecții astrale a "minții de rezervă", energia psihică a proiecției se slăbește și apar tot mai multe fluctuații de realitate. Cu alte cuvinte, cu cât dublul eteric deține mai multă energie, cu atât conștiința sa este mai clară și nu apar anomalii. Dimpotrivă, o conștiință slăbită energetic perturbă involuntar forma realității exterioare. Halucinațiile personale declanșează crearea sau dispariția de obiecte reale în spațiul astral/eteric.

Se știe că americanii, ca și rușii, au făcut numeroase experimente militare și

probabil că și astăzi mențin în activitate grupuri de clarvăzători, în scop de spionaj la distanță. Totuși, astfel de clarviziuni sunt supuse erorilor umane și, în plus, anomaliilor eterice.

În cazul dedublării eterice, avem un explorator sau clarvăzător (operatorul) și o persoană sau locație de monitorizat (ținta). Robert Bruce lansează următoarele ipoteze (sau observații) despre posibilele erori în timpul unei proiecții eterice sau clarviziuni la distanță (*remote viewing*, lb.engl):

— Dacă persoana-țintă este trează (în viața reală), mintea și imaginația ei va genera unele fluctuații de realitate ale mediului eteric unde ea se află.

— Dacă persoana-țintă se găsește în mijlocul unei mulțimi de oameni, mediul eteric înconjurător va fi afectat de imageria mentală (gândurile) tuturor acelor oameni.

Ca și cum lucrurile nu ar fi destul de încâlcite și așa, autorul mai adaugă:

— Dacă operatorul nu cunoaște personal locul-țintă, de obicei se va proiecta într-o locație astrală asemănătoare. Se pare că, prin imaginarea locației-țintă, se creează (sau apare o atracție către) o reflecție sau **copie astrală** a ei. Evident, vor apărea discrepanțe între locația reală și ce se descoperă în subtil.

— Dacă operatorul nu cunoaște bine o persoană sau nu este puternic legată emoțional de ea, va ajunge într-o **copie astrală** a locației sale. Mai mult, dacă persoana-țintă doarme, locația sa astrală va fi influențată puternic de ceea ce visează ea.

Iată deci că imaginația nu este un simplu joc al neuronilor, ci ea determină întotdeauna crearea unor forme reale în planul astral. Imaginația umană pune la treabă materia astrală, care este foarte maleabilă și ascultătoare de intențiile minții. Cu cât concentrarea mentală este mai intensă, cu atât formele astrale sunt mai detaliate, mai vii, mai inteligente.

În figura 19 este reprezentat modul de transformare a realității de sus în jos, acționând din planurile vibratorii mai înalte asupra celor mai joase.

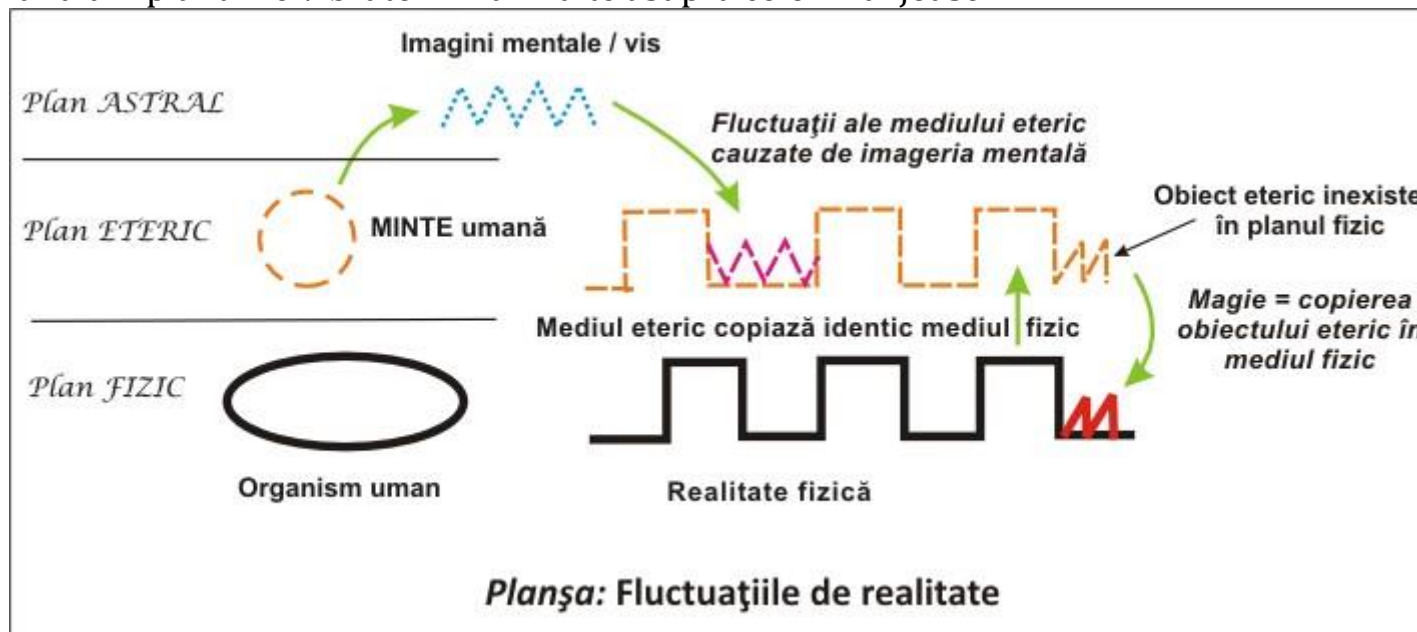


Figura 19

Apariția unor fluctuații de realitate eterică va duce destul de rapid la extragerea automată a călătorului din planul eteric și proiectarea sa în planul astral. Este maniera minții de a se salva de confuzie. În planul astral nu mai putem vorbi de corespondență cu lumea fizică, ci de un tărâm al imaginației neîngrădite.

Imaginația este forța motrice în cele 3 lumi subtile (eterică, astrală și mentală). Așa

cum am văzut mai sus, imageria mentală (imaginația din starea de veghe) sau visul influențează mediul eteric/astral.

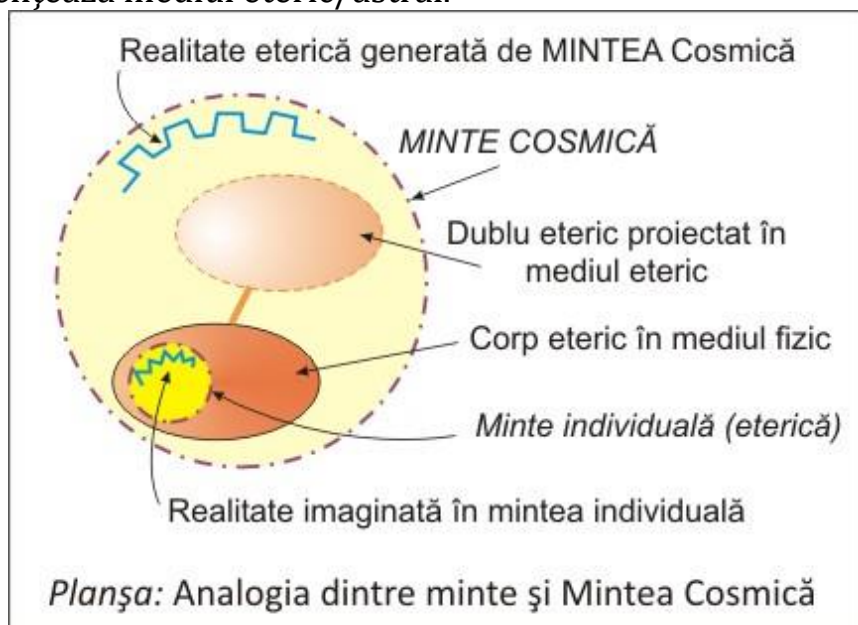


Figura 20

Luând în considerare noțiunile discutate, putem trage următoarea **concluzie filosofică** (figura 20):

— lumea subtilă este imaginată, visată de o Mente Cosmică (dacă ar fi fost stabilă ca un munte, nu ar fi vibrat la gânduri sau emoții, materializându-le instantaneu);

— mintea ființei individuale are aceeași natură și calitate cu Mentea Cosmică (deoarece mintea poate influența și modela lumea subtilă).

CÂT DE SOLIDĂ ESTE LUMEA FIZICĂ?

Am aflat deci despre variabilitatea și instabilitatea tăramurilor eterice și astrale. Asta nu le răpește din frumusețe, dar ne face să ne gândim serios că mediul nostru fizic, cu care suntem familiarizați este un reper stabil, la care ne putem întoarce oricând în siguranță. Înseamnă "acasă" pentru noi, oamenii în carne și oase. Trebuie să fim mulțumiți că trăim într-un mediu confortabil cel puțin din acest punct de vedere. În ciuda greutăților, mizeriilor și suferințelor pe care oamenii le îndură pe Pământ, totuși nimeni nu rățăcește aici în căutarea zilei de ieri... Lumea continuă aproape neschimbată și ne putem baza pe asta. Când ne trezim, reluăm firul vieții de unde l-am lăsat la culcare.

"Fluctuațiile de realitate eterică" pot să ni se pară chestiuni bulversante și neverosimile, cu care nu au de-a face oamenii pragmatici, realiști. Și totuși, cât de puțin iluzoriu este planul fizic, pământul pe care călcăm?

Materia fizică alunecă permanent sub patina timpului, suferind transformări iremediabile. Ființele mor, obiectele se distrug, relieful se schimbă. Din contră, în planul astral se poate menține identic un peisaj, figură, obiect oricât se dorește, efectiv, chiar decenii sau secole sau milenii; nimic nu îmbătrânește.

Deci, cât de stabil este universul fizic?

Să ne gândim acum la spectacolele de magie autentică, în care obiectele și persoanele apar și dispar "pe bune", nu prin trucuri de iluzionism. Nu sunt aceste evenimente imposibile și obiecte neverosimile exact niște "fluctuații de realitate" fizică?! Vezi figura 19 Indubitabil, planul fizic se modifică temporar sub forța pur mentală a

magicianului și prin legile superioare, necunoscute ale universului. Și atunci, oare lumea fizică nu este de fapt o realitate tot atât de "mentală" precum planurile subtile?! Pare solidă, foarte statornică... până la un punct – punctul de conștiință care o transformă prin "magie".

Adevărul științific este că lumea fizică pare solidă pentru că unele legături moleculare și atomice sunt relativ stabile. Dar, la nivel subatomic, cuantic, se manifestă cu totul alte legi, fascinante și descumpănitoare pentru simțul comun. Legile cuantice seamănă cu realitatea planurilor subtile – sunt ciudate și lipsește certitudinea.

Stabilitatea planului fizic nu rezultă din fundamentele sale, ci apare la un anumit nivel de complexitate al materiei. Este ca atunci când rostogolim un bulgăre prin zăpadă: la început este o joacă de copii, dar apoi devine tot mai mare și mai greu, până nu se mai poate urni din loc – a devenit o movilă, o formă de relief. Însă razele soarelui pot topi această masă compactă, reducând-o la ceea ce era dintotdeauna: apă curgătoare.

Hermetiștii au răspuns la întrebarea de mai sus afirmând laconic că "*Universul este mental*". Poeții au spus că viața noastră este un "*vis în vis*". Biblia grăiește: "*Nimeni nu-și mai aduce aminte de ce a fost mai înainte; și tot așa, despre ce va fi, cei ce vor trăi mai târziu nu-și vor aminti nimic.*" (Ecleziastul 1:11). Vedanticii au zis că lumea este "*maya*", o iluzie cosmică.

Iar Alexandra David-Neel ne deslușește înțelepciunea orientală astfel:

"Învățăturile secrete spun că originea lucrurilor nu se plasează în niciun loc și în niciun moment al vremurilor trecute; ea se produce acum, în fiecare moment, în mintea noastră. În fiecare moment, imaginea subiectivă care este lumea se iscă în mintea noastră, pentru a se cufunda în ea și a se dizolva acolo în momentul următor, asemenea valurilor care se ridică din ocean și recad în el.

Elevului care e poate puțin dezorientat, deoarece a văzut clătinându-se și apoi prăbușindu-se în jurul lui concepțiile considerate cele mai solid întemeiate, maestrul îi va sugera că a vedea în toate doar iluzie ar putea foarte bine să fie tot o iluzie, pe care se cuvine să o respingă în treacăt..." (din "Învățăturile secrete ale budiștilor tibetani")

RĂZVAN PETRE

17 mai 2015